

efterlønsmodtagere kan opfattes som en urimelighed, taler for en sådan ordning.

Det foreslås derfor, at der åbnes adgang til beskæftigelse i efterlønsperioden i sammenlagt 5 uger om året. Det betyder, at medlemmer, der modtager efterløn, må udtræde af ordningen, hvis de inden for de sidste 12 måneder har haft arbejde af større omfang end sammenlagt 200 timer (5 × 1 arbejdsuge på 40 timer). Reglen foreslås at skulle gælde for hele gruppen af efterlønsmodtagere, hvad enten medlemmet er overgået til efterløn fra fuldtidsforsikring eller deltidsforsikring.

Ved afvejningen af i hvor vidt omfang man må kunne tillade aktiviteter udover de 5 uger, må dels ses på hensynet til at undgå misbrug af ordningen og dels hensynet til at efterlønsmodtageren får rimelige menneskelige udfoldelsesmuligheder på samme måde som andre, der har trukket sig tilbage fra arbejdsmarkedet. Efterlønsmodtagerne skal f. eks. kunne påtage sig beskæftigelse på institutioner inden for områder, der traditionelt beskæftiger frivillig arbejdskraft, ligesom det skal være muligt at påtage sig hverv som kommunalbestyrelsesmedlem o. lign., uden at dette får betydning for retten til efterløn.

De nærmere regler om afgrænsningen af, hvad der kun kan tillades i 5 uger og, hvad der falder uden for 5 ugers reglen, skal udfærdiges efter forhandling med arbejdsmarkedets parter på samme måde som de regler, der fastsættes om beskæftigelses betydning for dagpenge. Det forudsættes, at der for efterlønsmodtagere kommer til at gælde lempeligere regler for, hvad der skal medregnes som egentligt arbejde, end de der for tiden gælder for dagpenge.

h. Genindtræden i ordningen og dagpengeret ved udtræden.

Overgang til efterløn forudsættes at være et engangstilbud; dette betyder, at en efterlønsmodtager efter en periode på efterløn skal kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet, men derefter være afskåret fra påny at overgå til efterløn. Dette gælder, hvad enten efterlønsmodtageren har valgt at forlade ordningen for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, eller medlemmet er blevet udelukket fra ordningen, fordi medlemmet har påtaget sig arbejde af større omfang end 200 timer inden for en 12 måneders periode eller er blevet slettet som medlem af kassen efter § 87 i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Efterlønsmodtageren vil ved udtræden af ordningen være berettiget til dagpenge efter de sæd-

vanlige regler. Efterlønsperioden regnes i relation til 26-ugers reglen som ledighedsperiode.

2. Efterlønnens beregning.

a. Størrelse.

For at sikre, at ledige, der ikke længere ønsker at stå til rådighed for arbejdsmarkedet, ikke af økonomiske grunde undlader at overgå til efterløn, bør efterlønnen ved medlemmets indtræden i ordningen være af samme størrelse som medlemmets individuelle dagpengesats og udbetales med denne sats lige så længe, medlemmet ville være berettiget til at modtage dagpenge. Efter denne periode bør der ske en nedtrapning af efterlønnen, således at ydelsen efterhånden nærmer sig folkepensionsniveau.

Da der for medlemmer over 60 år samtidig med ordningens indførelse sker en tilbagevenden til hovedreglen i arbejdsløshedslovens § 55, stk. 1, om 26 ugers beskæftigelse inden for de sidste 3 år, vil efterløn svarende til højeste dagpenge længst kunne ydes i 2½ år.

Det foreslås, at der sker nedtrapning i overensstemmelse med nedenstående skalaer for henholdsvis fuldtids- og deltidsforsikrede medlemmer.

Til *fuldtidsforsikrede* kan efterløn beregnet på grundlag af de *aktuelle* dagpengesatser maksimalt udgøre:

	dagpengesats pr. 1. april 1978 kr.	årlig efterløn pr. 1. april 1978 kr.
Første 2½ år.	225	70.425
næste 2 år.	180	56.340
derefter.	135	42.255

De 3 satser udgør henholdsvis 100, 80 og 60 pct. af højeste dagpenge efter § 47.

Ledige medlemmer, der er berettiget til maksimale dagpenge, indplaceres i skalaen på første trin og forbliver der indtil det tidspunkt, hvor medlemmets dagpengeret ville være ophørt efter § 55, stk. 1, hvorefter efterlønnen udbetales med skalaens næste trin i de angivne perioder.

Er efterlønsmodtageren berettiget til en dagpengesats, der ligger under den maksimale, udbetales den individuelle sats i efterløn, indtil den i efterløns skalaen angivne maksimale efterløn på et trin bliver lavere end den individuelle dagpengesats.

Det betyder eksempelvis, at et medlem, som har haft uafbrudt beskæftigelse med en løn, der beret-